

PERIÒDICH POLITICH VERMELL

|| SALUT PÚBLICA || INTERESSOS POPULARS || ARTS Y LLETRAS ||

Redacció y Administració: carrer de Ronda de la Universitat, número 6, Barcelona

— VENTA: 25 exemplars, 1 pesseta; Un número, 2 quartos. — Surt a llum los divendres ab tota regularitat. — SUSCRIPCIÓ: Espanya, a rala trimestre; Estranger, etc. —

ESCRÓFULA SOCIAL

PROFILAXIS

Verdaderament la rassa humana camina a son extermini si no es una valla rigorosa que aturi sa inconsciència. Sobre tot, en las capitals populoses, de gran moviment, la degeneració es rápida, vertiginosa.

Ompla la cara d'indignació y vergonya al considerar l'abús excessiu que 's fa de la naturalesa pueril, encara puberta, en aqueixas matronas, focos de enfermetats, cau de putrefacció y criaderos d'obcecitat, anomenats casas de prostitució.

Allí hi veureu entrar, entre altres tipos característichs, criaturas; noys de deu a quinze anys, ab tota la poca vergonya possible de la edat, fumant com turchs (una de las causas que mes implican a la irritació de la laringe, a la formació de brians en la traquearteria y per consegüent propens a la tuberculosis. Los efectos de la nicotina son sempre dolents y mes quan se fica en gorjas tendras, las dels noys que m' ocupan.)

Faltats d'experiencia, no prevenhen las conseqüencias vitals funestissimas, lentes pero constants y a vegadas activas a que van a fer cap.

Si la Higiene ha reconegut científicament que la prostitució es una necessitat moral, pero no de vida, no esencial; deuria establir las reglas precisas fixant la edat en que 's pot usar de tal descàrrech, per més imperiosa que fos la virilitat en aquell temps tendre, quan la naturalesa ó 'l cos no está disposat a evacuar lo que encara segrega, lo que radicalment necessita per lo complet desarrollo de tots los organismes.

Y fentse protector lo Govern, com es lògich, d'aquellas sanas reglas, ferlas respectar rigorosament per medi de sos agents, imposant fortas multas a las egoistas celestinas que permetessin l'entrada en aqueils llocs als noys que a bellull y excusivament no tinguessin lo temps fixat per l'Higiene. Castigant ab correcció reclosa a las messalinhas que sens coneixement de sas mesures infringissin las precitadas reglas.

Se 'm dirà que semblant disposició no fora eficaç per aturar la afició a la lascivia y per lo tant la degeneració humana en las grans ciutats; y que la sensualitat propia y la sodomia determinaria la concupiscència ó 'l suïcidi lent.

No tant. May allavoras se presentaria a la memoria del adult lo repugnant sonido d'una paraula obscena en boca de una dona, ni la illu-

sió buscaria en la obscuritat la forma més ó menos incitant d'un organisme luxuriós, ni excitaria l'apetit sensual encara adormit del adolescent l'escultura manosejada y cloética d'alguna desgraciada ramera.

Y la vigilancia dels pares? Y 'l cuidado dels amos? Y las advertencias y càstichs del mestre d'estudi?

Si això 's fex, no veuriam avuy com veym l'Hospital plé d'infelissos deshauciats, que ja se desvanen a la sola vista de una seringa, del bisturi, d'unas pinsas ó del nitrat de plata.

Veuran per ventura en los pobles de l'alta montanya, coscos tan dema-rats, caras tan grogas y escullidas com se veuhen per las ciutats abont nia lo vici, lo desordre y la corrupció: Donchs aquí com a Sant Llorens dels Piteus com al Canigó, la naturalesa del home está formada ab iguals facultats, ab idénticas necessitats y ab los mateixos sentiments y sensacions, salvo 's temperaments ab sas barrejas.

Quin fruit 's poden donar aqueixas criaturas, aqueixos noys que, ja tan joves comensan a embrutirse despillarrant lo tabaco, las begudas y sas propias vidas, avuy per demà que pugan arribar a grans contrayent matrimoni y tenint successió? Cap: sers raquichs herpètics escrofulosos; perque 'l haurá faltat la sava vigorosa, la plenitud de vida genital en l'acte de procreació.

Perque al fer un ser ossos de sos ossos y sang de sa sang ja li haurá inoculat lo virus mortal de concupiscència si no 's li acompanya la borra silfílica.

Per la salut pública, per un acte de filantropia general social, celebraria prengües en compte alguna corporació mèdica ó gubernativa lo motiu d'aquest article y 'l posés en prácticas, pero... ¡ay, que es Espanya la patria meva!...

J. GUNARY.

ESTUDIS

SOBRE 'L MATRIMONI, Y 'L AMOR A LA FAMILIA

¡V aquell perfum, aquell aroma sento per el paterno acíto se exparta...

M. PABLO

¡Qui es que ignora que la elecció d'estat es un dels abimes en que devogades a' hi estrella l'home y la dona que navegan sens las degudas precaucions en lo perillós mar de la vida?

Tant en l'ordre temporal com en l'espiritual, dependeix la felicitat de la vida en aqueix món, de la senzilla elecció matrimonial.

Això deuria tenirlo grabat en lo pensament los joves de un y altre sexe, evans de donar lo pas que decideix nostre sort pe 'l pervindre

Mea, ¡poden los jovers guardar y pesar aqueix pre-

cepte, en mitj del mar de ideas contradictorias que 's fermenten dins sa imaginació en aqueils primers anys en que, lo pensament, veja encare de adnascions, se exalta a cada segon, y accepta sense distinció totes las ideas, del mateix modo que s'imprimen una marca en un tros de cera blonja, però borrarla prompta y marcanhi un altre.

No, indubitablement que no. Pero los pares de familia que tenen obligació sagrada de dirigir a son fill, y sé, ab lo seus consells, los mantenedors de son judici; los pares que tenen depensar pera son fill, son los que principatment han de tenir grande cura maxima dins son pensament y son cor, d'inocularli a 'l fill a fi d'evitar las fatales conseqüencias que sens aquesta 's li pot pervenir.

La vocació es un poderio auxiliar de tot progrés en qualsevol estat en que entra l'home, y una de las principals garantias d'acert pera 'l compliment de son deber en las funciones que li que descompenyar; y en cambi reb la recompensa de los servets que 's demita homens l'hi presten, cada un en sa respectiva posició. Aqueixa vocació, indispensable y precisa en tot, es necessaria pera l'estat del matrimoni.

En efecto (mor al y flicament parlant), lo voluntat es tan indispensable per part del home y de la dona, que han de unirse pera formar aquest estat, que, solament aixís, podran cumplir ab la delicada missió que está escrípturada als cónyuges.

Y per desgracia ¡quó pochi exemplan veym d'aqueixas máxims! ¡Quents, pel contrari, n' hi ha, que reciten cada dia los mots resultats d'alguns matrimonis, abont per res hi entra l'amor matuo y la doble estimació dels esposos!

¡Volen regenerar la societat! Regeneren la familia, diu un historiadore de nostre sigle.

¡Volen regenerar la familia! Comensan, donchs, per establir fortament sa primera base; funden en l'amor lo matrimoni, diu jo.

Això no es dir que l'amor basti per si sol. Y encare aquí 'm crech en la obligació de fer observar, que, siguent l'amor lo primer sentiment del cor del home, no pot existir sens anar acompanyat de las virtuts. Quan en lo cor del home no hi existeix la virtut, quan en son pensament no hi regna l'idea del bé, no 'l tempsch son cor lo sentiment de l'amor.

Lo que sentiré no será amor; será passió aqueruosa, desitj impudich, capritxo grosser, may un amor verdader, may un amor pur... que si hi naxia, moriria avergonyit al veure's rodejat de tan indignes y malvats instantis.

Si la familia, donchs, es lo móvil, la base, lo fonament de la societat, l'amor ha de ser altre tant en lo matrimoni. Intúit es pensar que aquella 's regeneri, si aquest no entra en lo verdader camí que la rahó 'l li ha sentiat.

Es necessari que lo matrimoni, deixi de ser, com succehen avuy, un contracte d'interés que s'efectua així com quan s'han vist las parts de que calia un pot disponer.

Es necessari que no siga 'l matrimoni, com moit sovint veym, un modi de satisfacer la vanitat y l'orgull del home ó de la dona.

Es necessari, sobre tot, que no sia lo resultat de un pensament dels pares, del qual los fills no serviran mes que d'instrumente, d'accessoris terribles, y que mes tant ne son las victimas.

Per la teologia lo matrimoni es un sacrament.

Baix aquest punt de vista no s'hauria de considerar lliure de totes las vinculats d'aqueix món.

Per la naturalesa, es lo resultat de un sentiment que neix espontáneament en lo cor del home y de la dona. Baix aquest punt de vista no pot estar encadenat a res que sia capés ni puga desnaturalisar-lo, com succeheix quan se 'l vol establir datsunt la base dels bens mate-

rials ó sobre la posició social, fonament molt poch fort...
riaia ó sobre la posició social, fonament molt poch fort...

Quan no s' funda aixís, lo llas que t' unex dura tant...
Quan no s' funda aixís, lo llas que t' unex dura tant...

Quedan, donchs, las cendres de sas perdudas il-lu-sions...
Quedan, donchs, las cendres de sas perdudas il-lu-sions...

Quan lo matrimoni s' estableix del mateix modo que...
Quan lo matrimoni s' estableix del mateix modo que...

Peró, no ho hi dir tot...
Peró, no ho hi dir tot...

No las consecuencias del delictu, y m' dich delictu...
No las consecuencias del delictu, y m' dich delictu...

Què será d' ella al faltarli aixé calor que ha de...
Què será d' ella al faltarli aixé calor que ha de...

Lo pare, molta dirán, estima sempre al fill per una...
Lo pare, molta dirán, estima sempre al fill per una...

Es cert; pero aquet carinyo per sí sol, es com tota...
Es cert; pero aquet carinyo per sí sol, es com tota...

Peró n' hi haoria prou ab aquet amor purament...
Peró n' hi haoria prou ab aquet amor purament...

En una paraula; ha de ser racional...
En una paraula; ha de ser racional...

L' animal estima y vol a la femella de sa especie...
L' animal estima y vol a la femella de sa especie...

Després d' estarlo com a fill, lo vol perquè ha nascut...
Després d' estarlo com a fill, lo vol perquè ha nascut...

Extima a son fill perquè ha sortit de ses entranyas...
Extima a son fill perquè ha sortit de ses entranyas...

Aquí teniu per qué, quan manca aquet complement...
Aquí teniu per qué, quan manca aquet complement...

Expansió las terribles consideracions y càlculs a que...
Expansió las terribles consideracions y càlculs a que...

Treu un gra de sianya en un camp; naix la planta...
Treu un gra de sianya en un camp; naix la planta...

Un matrimoni mal avogut es lo gra de sianya...
Un matrimoni mal avogut es lo gra de sianya...

La societat, es lo camp...
La societat, es lo camp...

JOAQUIN AVNÉ RABALL

DIÀLECH

ENTRE UN PENYO DE SAGRIBELL Y SA MADON-DONA

—Mira, Marieta, demà m' arreglaras la maleta; póvala ben guarnideta...
—Mira, Marieta, demà m' arreglaras la maleta; póvala ben guarnideta...

Butxaquejar poch a poch un plech de papers ha tret;...
Butxaquejar poch a poch un plech de papers ha tret;...

Y sense donar lo «Bon dia», com la tot home educat...
Y sense donar lo «Bon dia», com la tot home educat...

Y me s' entro al meu despaig agafó 'l papé, 'l despaig...
Y me s' entro al meu despaig agafó 'l papé, 'l despaig...

El meu primerament la firma d' una «dampnada»...
El meu primerament la firma d' una «dampnada»...

M' entro del contingut; y es difícil d' explicar...
M' entro del contingut; y es difícil d' explicar...

Quan hi penso, jo mateix d' alegría ho tornen a veure...
Quan hi penso, jo mateix d' alegría ho tornen a veure...

Ara te 'l veig a llegir per tot lo que fas veure...
Ara te 'l veig a llegir per tot lo que fas veure...

—Ca, mossen Roch, no 't molesta...
—Ca, mossen Roch, no 't molesta...

Si aixís sínto mes fetiera...
Si aixís sínto mes fetiera...

—Reverend Rogue Cuer...
—Reverend Rogue Cuer...

Las conviccions abrigu que m' ballare en tu poder...
Las conviccions abrigu que m' ballare en tu poder...

—No, no; si ho faga ab molt gust...
—No, no; si ho faga ab molt gust...

—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...
—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...

—Peró, mossen Roch, no 't molesta...
—Peró, mossen Roch, no 't molesta...

—No, no; si ho faga ab molt gust...
—No, no; si ho faga ab molt gust...

—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...
—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...

—Peró, mossen Roch, no 't molesta...
—Peró, mossen Roch, no 't molesta...

—No, no; si ho faga ab molt gust...
—No, no; si ho faga ab molt gust...

—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...
—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...

—Peró, mossen Roch, no 't molesta...
—Peró, mossen Roch, no 't molesta...

—No, no; si ho faga ab molt gust...
—No, no; si ho faga ab molt gust...

—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...
—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...

—Peró, mossen Roch, no 't molesta...
—Peró, mossen Roch, no 't molesta...

—No, no; si ho faga ab molt gust...
—No, no; si ho faga ab molt gust...

—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...
—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...

—Peró, mossen Roch, no 't molesta...
—Peró, mossen Roch, no 't molesta...

—No, no; si ho faga ab molt gust...
—No, no; si ho faga ab molt gust...

—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...
—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...

—Peró, mossen Roch, no 't molesta...
—Peró, mossen Roch, no 't molesta...

—No, no; si ho faga ab molt gust...
—No, no; si ho faga ab molt gust...

—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...
—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...

—Peró, mossen Roch, no 't molesta...
—Peró, mossen Roch, no 't molesta...

—No, no; si ho faga ab molt gust...
—No, no; si ho faga ab molt gust...

voluntat enterar de mi, li dius que s' embi aquí que veurá bella 'l Sant Pare...
voluntat enterar de mi, li dius que s' embi aquí que veurá bella 'l Sant Pare...

—Així, Marieta, m' agrada, que agas sempre oblidat; ja veig que t' has contentat...
—Així, Marieta, m' agrada, que agas sempre oblidat; ja veig que t' has contentat...

—Sempre será la mateixa! —Qui es que un pató 'l exaltava! —Vost, que ja no m' estima...
—Sempre será la mateixa! —Qui es que un pató 'l exaltava! —Vost, que ja no m' estima...

—Peró, mossen Roch, no 't molesta...
—Peró, mossen Roch, no 't molesta...

—No, no; si ho faga ab molt gust...
—No, no; si ho faga ab molt gust...

—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...
—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...

—Peró, mossen Roch, no 't molesta...
—Peró, mossen Roch, no 't molesta...

—No, no; si ho faga ab molt gust...
—No, no; si ho faga ab molt gust...

—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...
—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...

—Peró, mossen Roch, no 't molesta...
—Peró, mossen Roch, no 't molesta...

—No, no; si ho faga ab molt gust...
—No, no; si ho faga ab molt gust...

—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...
—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...

—Peró, mossen Roch, no 't molesta...
—Peró, mossen Roch, no 't molesta...

—No, no; si ho faga ab molt gust...
—No, no; si ho faga ab molt gust...

—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...
—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...

—Peró, mossen Roch, no 't molesta...
—Peró, mossen Roch, no 't molesta...

—No, no; si ho faga ab molt gust...
—No, no; si ho faga ab molt gust...

—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...
—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...

—Peró, mossen Roch, no 't molesta...
—Peró, mossen Roch, no 't molesta...

—No, no; si ho faga ab molt gust...
—No, no; si ho faga ab molt gust...

—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...
—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...

—Peró, mossen Roch, no 't molesta...
—Peró, mossen Roch, no 't molesta...

—No, no; si ho faga ab molt gust...
—No, no; si ho faga ab molt gust...

—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...
—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...

—Peró, mossen Roch, no 't molesta...
—Peró, mossen Roch, no 't molesta...

—No, no; si ho faga ab molt gust...
—No, no; si ho faga ab molt gust...

—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...
—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...

—Peró, mossen Roch, no 't molesta...
—Peró, mossen Roch, no 't molesta...

—No, no; si ho faga ab molt gust...
—No, no; si ho faga ab molt gust...

—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...
—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...

—Peró, mossen Roch, no 't molesta...
—Peró, mossen Roch, no 't molesta...

—No, no; si ho faga ab molt gust...
—No, no; si ho faga ab molt gust...

—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...
—Si, doncs, sí; té, sí 'l porto a la perrera...

Continúa en lo Congrèss d' actas, y ab ella continúa treyente a la llum pública tota la farsa de la gent que 'ns vol fer felissos desde la diputació a Cortes.

Es cosa que admira la patorra ab que tot hom s' escolta com lo vencedor y 'l venut de cada acta se tiran mutuament en cara las trampas mes escandalosas y las coaccions mes desvergonyidas, posadas en joch pera poder ser diputat.

Si no fos ja moneda corrent y coneguda per tothom la indecencia política en Espanya, bastaria ab enterarse de la bruticia que surt en la discussió d' actas del Congrèss pera quedar convensut de qui son casi tots los nostres homes públics y de lo que debèm esperar de son pas per lo gòbern y administració dels nostres interessos.

En un de nostres últims números donavam compte d' haber rebut un folletó titolat Acracia ó República, refutació a un discurs pronunciat per en Lluís Carreras, a Sabadell, sobre la qüestió social.

Tot feya creure que en cas d' empenyarse polémica entre 'ls dos contrincants, podria esser aquesta profitosa per aquelles personas que fixan sa atenció en los problemas econòmichs que avuy comouhen las societats modernes.

Peró vetaquí que en lo últim número de El Federal, de Sabadell, trobém una réplica del aludid Sr. Carreras, y quan allí anavam a buscar alguna idea, algua coneixement en la qüestió que 's debatia, trobém tan sols uns punts de llochs comuns, extravagancies é insults al autor del folletó Acracia y a tots los que professan sas idees, que la veritat siga dita, nos ha fet formar un pobre concepte de la farsa d' argumentació del que acut a tals extrems en discussions serias.

No sabem si ara 'l Sr. Lorenzo, autor del folletó esmentat, s' enllorará descendint al inconvenient terren de Sr. Carreras, pero consti, de totes maneres, que lo que podia ser discussió seria y digna ahont aprenyessan propis y extranyas, ha degenerat en repugnant baralla de taberna, gracias a la literatura de pescatera que, si com a un tal volta podia considerarse empleada en Acracia ó República, com a cent y a mil la ha usada lo Sr. Carreras al replicar a son contrari.

La discussió seguex per aquest camí, los lligidors tindrán avans que desinfectar los tals escrits pera no caure en bacca al llegirlos.

Un senador possibilista ha fet un discurs de tal oposició al govern, que 'ls mateixos monàrquics no saben com agrair-ho.

Ab aquest motiu alguns periòdics de Madrid fan notar que a Espanya ja tenim en la castelariats un partit republicà de la real casa.

A veure si ab lo temps veurém a n' en Castelar que en política tinga la gloriós títol de *Proveedor de S. M.*

27

En l'indult pe'l naixement del rey s'hi exceptuan tots los anomenats delictes de caràcter polítich.

Està molt be. La monarquia concedeix tota sa gràcia als criminals i la regateja als polítichs.

Perque la política, al cap-de-vall, té de portar-li la seva desgracia.

28

Los carlins celebran reunions y mes reunions en varios pobles aquestos dias, pensant en continuar las salvatjes glorias tradicionals del rey de las baylariats y missayres de trabuch.

Lo país espera fundadament que aquestes glorias tornaran a trobarselas entre cap y coll.

29

Lo governador civil de Girona ha pres una colla de precaucions guerreras perque anava a celebrar un Congrés federal regionalista en aquella immortal ciutat.

Los fusionistas sempre cauheu pe'l costat de la Llibertat.

Però li cauhen demunt y pretenen safsrta.

30

Per supost, que'l Congrés s'ha celebrat, y ni tan sols ha deixat de fer sol aquells dias.

Y'l governador tan satisfet ab las sevas *previngudas* precaucions.

31

¡Gloria a Espanya!
¡Viva!
¡Aleuya!
(No saben de qué s'tracta) Donchs d'allò, del honor nacional.

Es lo cas que ja tenim marina de guerra. Y bona, y numerosa, y forta, y, si massa 'm fan dir, fins invencible.

Nada menos que 177 barcos forman la esquadra espanyola de primera classe, y 93 mes estan de reserva, com algun picador dels cartells en las corridas de toros.

Que aquesta esquadra es numerosa y forta, y pot ser bona, ningú ho dubta.

Y de que es invencible se'n convens qualsevol, al saber que, *per ara*, no existeix mes que en una cuartilla de paper del ministeri de Marina.

32

Habém rebut lo primer número de *El Esclavo moderno*, semanari de las tres classes de vapor, que s'publica a Vilanova y Geltrú.

Li desitjem bona sort y cap ensopegada en aquestos temps de *libertat*... a lo sagastí.

33

Lo ministeri s'ha ocupat ab gran interés de la situació económica del Ajuntament de Madrid.

No es que això 'm sàpiga greu. La llàstima es que tan sols se'n troban per Espanya que estan en molt pitjor situació que'l de la vila del os.

Y l'ocuparse d'aquest arreoconant els altres, es un irritant privilegi mes concedit a la centralisació madrilenya.

34

En Xiquena, governador de Madrid, s'ha suicidat clavantse un tiro, segons uns parties telegrafichs, y ha tingut la desgracia de ferirse al desapararseli un revólver, segons uns altres.

De tots modos que siga, sentim la desgracia d'aquest personatge fusionista.

Perque suposo que qui'l rellevi será encara mes dolent.

Que per algo aném sempre de mal a pitjor.

EPIGRAMAS

—Ara que aquí 't trobo, Arturo,
després de per tot buscar-te,
un favor vull demanarte:
¡podries deixar-me un duro!

—Vinch de pagar dos sillons
y no 'n parts cap, Katero,
ho sento.
—Y a casa tevat...
—A casa... Per ara, bona.

Quo s' enfada'l Cico Enrich,
que es horte de molt orgull,
on 'l amo cremat—fasciò
que ja no hi veig de cap ull.

Un capellà espavilat
que ha seguit te moltes tronas,
on dia del mes passar
va fe un sermó molt pesat,
y sempre... sobre las donas.

PREMET D' EPIGRAMAS

Uns tafaners feligresos de Vilanova y Geltrú me escriuhen preguntantme que deuria ferse a dintre de la iglesia de cal Anton, la nit del disaspate al diumenje antepassat, per quan s'hi sentian grans crisi y xibarri de mascles y femelles, y resultà que per la porta no surtí ningú a pesar de totas las observacions dels tafaners.

Jo suposo que s' deuria tractar d' algun exercici piados, en lo qual deurian fer de cabos los ensoanats y las beyatas de quintos.

Elle ara que procurin averiguar a quina altura s' troban en lo maneig de las armas.

27

El Siglo Futuro y *La Union*, dos periòdichs clericals, després de dirse deu mil pestes desde sas respectivats columnas, acaban d' acudir als tribunals pera arreglar sas diferencias.

Homes, ho sento. En hoch dels tribunals, fara preferible que haguessen acudí al llas de la estrignina pera posarse d' acort.

28

Un tal seyor Reniero, mitrat d' ofici y empleat en la mateixa casa payral de Roma habitada pe'l Lleó del n.º 13, ha renegat de la religió catòlica, apostòlica y romana, y s' ha ficat en lo que 'n diuhn iglesia italiana.

Això de canviar de religió me la l'efecte de canviar de morrallas, pero convi que las morrallas catòlicas provoquen las protestas fins dels seus mateixos morrallers.

Lo qual que a mi 'm té sense cuydado, perque no soch devot.

29

En la poble de Aglor (Huesca) un noy va enllirse a la pica de l'argua benéveta pera poder senyar-se, y la pica va caureli demunt, mantanto lo moment.

¡Vaya uns miracles que 'n fan per las iglesias!

Si aixís continúan, aviat no s' podrá ni passar per gayre a la vora de las cassas de Deu.

30

Mentres tenia Deu a las mans lo rector de Navalmaral (Avila), va observar que dos feligresos parlavan dintre'l corral del cel, y deixantse de missas, va dirlos:

—Si continuau enrahonant, vinch aquí y vos clavo un parell de bofetadas a cada un.

No cal dir que 'ls feligresos quedaren muts. ¡Qui es capax de contradi a un capella després dels molts exmplies que han donat de saber enviar ánimas a sopar ab Cristo!

31

Un sagrista de Xativa, y dintre mateix de la iglesia de Santa Tecla, va clavar una punyalada a uns feligres.

Lo pobre ferit atacat tan piadosament, encara no ha mort.

¡S' ha vist un sagrista més inhàbil en las feynas del seu ofici!

32

Al rector de Celanora, poble de la provincia d' Orense, li han robar més de tres mil duros.

Es un cas en lo qual no m' hi puch trobar jo ni cap espanyol dels que 'ns guanyem la vida treballant.

33

Un capella ha dit desde un cubell del Esperit Sant de Santander, que qui treballa en dia de festa es un lladre.

Me n' alegro de saberho.

De modo que'l clero, que la sas feynas sempre en festas, deu ser més lladre que tots.

Casi 'm sembla que te rahó'l capellaster de Santander.

27

Per l' esbarjiment d' ánimas piadosas, allà va la següent

COMPOSICIÓ

DE LA PARTA DE QUE ESTAN FETS LOS NEOS ESCRITA EN ELAUTÓ PERA LA MAJOR INTELIGENCIA DE LAS RATAS DE SAGRISTÍA.

Prenevit fangum de inmondum muladorum, Buba di gatum, et canum rabiosum, Gorum panteram, et sanguis negrum osum Cum pulvis osamentam horricorum.

Grasam sotanam, folium et Flos sanctorum, Cremellum strium et hacham prosecionem, Llantiorum oleum, et fecit infusionem Cum chapam boinam lattrum carlistorum.

Machacavit estriginam et arsenicum, Llanam clatellum borregum pelegrinum, Siglum futurum, et pelibus pollinum.

Cum bulam sacrum consilium ecumenicum, Pastavit totum in sucium solidum Fecit ninotum, et ecce factum neum.

XARADAS

En fruyta l' he repetida
que pots trobar desseguida,
car factori
com moneda la segona,
si he satis no se li dona
gran valor.
Si la solució no tens,
te saltas ab puchs moments,
ab un mot:
si en la mar ho vols bucar,
clarament podràs trobar
lo meu fot.

J. PRATS Y N.

Es un pronom la primera,
segona preposició,
nota musical tercera
y l' he una publicació.

Quimet laçás

GEROGLÍFICH

III
+ III I = III I III
SI III I G NVI
D. I

SANTRET DE PALAPRUELL

SOLUCIONS

A LAS COLUMNAS DEL NÚMERO PASAT

XARADA: — E. p. g. r. o. m. Ma. te. l. a. n.
EPIGRAMA: — Lo pollinon.

Tringira LA ACADEMIA, Ronda de la Dretament, 6, Barcelona

DINTRE POCOS DIAS APAREIXERÁ

LA REVOLUCIÓ

plena en tres cants

original de

J. LLUNAS

Folleto de 32 planas, ilustrat per lo distingit dibuixant Manel Moliné, elegantment imprés en paper satinat y ab una magnífica cuberta de color.

Preu DOS rals

Los corresponsals de LA TRAMONTANA poden ja fer los pedidos que tingan per convenient, que se 'ls servirán ab la acostumada rebaixa de 25 per 100.

ACTUALITATS

Grans funcions en convents y sagristias esperant la vinguda del Messias.

Resultats de las predicas sagradas per' defensar la religió á trompadas.